

עידן גפן היה צעיר, יפה וכישרוני — הוא נסע

לחז"ל וייבא בגופו את המחלה שהפכה סיוט

ההומוסקסואלים, ושגרמה למותו תוך כמה חודשים

הצגה של תיאטרון-בובות. עידן גבן מכל ילדי השכונה סכום של 25 אגורות כדמי-כניסה. מי שלא יכול היה לשלם את הסכום, היה מביא בובה כתחליף. מאוחר יותר הצטרף לתיאטרון-בובות של מהגרת מרומניה, שראתה בו את בן טיפוחיה. שם למד את הבסיס

החל בונה ואוסף בובות. לא סתם בובות של חנות-צעצועים. כי אם בובות עם סיפור. כל בובה והסיפור שלה. עוד כשהיה קטן חלם להיות שחקן. בגיל חמש וחצי התחיל ללמוד כאלט. הוא אהב לספר עד כמה הוקסם מהתלבושות והתיאורות הרומנטיות

גפן. בתוך הדירה היו הבובות יושבות כל אחת בפנינתה היא. לולה ישבה על השולחן שלידי הטלפון, רגליה מקופלות תחתיה, פניה מאופרות בהדגשה ובירדה השמנמנה אחזה ראי. ג'ני ישבה על כיסא קטן ליד הרלת. עיניה הכחולות מישירות מבטן, פני הורסינה שלה קפואות בחיוך מיסתורי. מולה, מוסתרת למחצה, ניצבה סופיה, שרק צעיף רק של מלמלה עטף את גופה.

הדירה שרוייה היתה כמעט תמיד באפולונית, ולאט לאט, כאשר התרגלו עיני המתבונן לחשיכה, יכול היה להבחין בעשרות בובות קטנות וגדולות. בובות חרסינה ועץ. בובות גבס ובר, עומרות יושבות או כורעות על המדפים, על השולחנות, על הכיסאות, על הספה ואפילו באמבטיה, במיטבה ובחדרה-השינה.

עידן עצמו נראה כמו בובה: רזה, רזקק, כעל פנים יפהפיות עטורות בתלתלי זהב. הוא אהב ללבוש מיכנסיים אדומים וחולצות-משי דקיקות. במשך תקופה מסיימת התגורר בחברתם של שני החולים

הסוף העצוב

שני עידן העניין

מורעת האבל שנתלתה על גזעיה-העצים ברחוב דיינגוף הוריעה על מותו של עידן גפן. קשה היה להתעלם מן השם. אדם ששמו עידן מוכרח להיות איש צעיר. איך נפטר? מדוע נפטר? אולי הוא קורבן של מילחמת-הלבנון?

כמערכת העולם הזה זכרו את השם. עידן גפן היה צעיר יפהפה, רגיש וכישרוני. הוא היה אמר-בובות מעולה, ובאוקטובר 1979, בשעה שהציג את בובותיו בתערוכה זיכה אותו העולם הזה בכתבה (העולם הזה 2199).

ויינטראוב, היה בן 29 במותו. הוא נפטר ממה שמכונה תסמונת ההומוסקסואלים — מחלה שהתגלתה לאחרונה וזכתה לכינוייה מאחר שהיא תוקפת בעיקר הומוסקסואלים, אם כי לא בהכרח. המחלה מועברת על-ידי וירוס העובר דרך פי הטבעת וגורם להרס הנוגונים של הגוף. כל מחלה קלה שבקלות, אפילו נזלת, יכולה לגרום לדלקת קרום-המוח ולמוות.

עידן גפן הביא איתו את המחלה מחו"ל. בשנה החולפת היא שהה בארצות-הברית והתגורר במשך תקופה קצרה באמסטרדם. הצעיר היפהפה בעל התלולים הזוהבים הגוף הדקיק והעור השזוף חש ברע עוד כששהה בבירת הולנד. הוא חזר לישראל ומייד אושפז במחלקה הפנימית נכית-החולים הדסה.

בבית-החולים חלה הידרדרות מהירה במצבו, הוא איבד כמישקל, שיערו היפה נשר והוא נראה כמו צל של עצמו. יריד שביקר אותו כבית-החולים נדהם: "עידן, הבחור הכי יפה שהכרתי, נראה כמו מוזלמן. כמו אותם אנשים שאת תמונותיהם ראיתי ביד ושם מאחורי גדרות מתנוה-הירי, סיפר הידיד. הוא לא יכול היה לעמוד במראה של ירידו ורצה לצאת מהחדר.

להתגורר בבית הוריו המבוגרים. הוא היה בן יחיד והוריו היו מסורים לו מאוד. בשלב מאוחר יותר ביקש שיעבירו אותו לדירתו שנרחוב נחמני. הוא היה אז חלש מאוד ולא היה מסוגל לתפקד בעצמו. הוריו מילאו אחר בקשתו ועברו לטפל בו בדירתו. זוג ירדים שביקר אותו בדירה שבועיים לפני מותו סיפר כי עידן היה כולו עור ועצמות, שיערו נשר, והוא הירבה לדבר. תגובותיו, כך סיפרו הידידים, היו בלתי-רציונאליות, הוא היה עצבני מאוד. כשביקשו לקום וללכת הפציר בהם להישאר. הוא רצה חברה, ביקש שיבקרו אותו, ריבר על התקופה הטובה שלו.

לידידיו היתה תחושה שעידן מחפש נפש שתעודד אותו. לא נתתי לו הרבה זמן לחיות, אבל אני לא יודע אם עידן הבין שהוא הולך למות. היתה לי הרגשה שהוא רוצה להיאחו בחיים ככל הכוח, אך אני יודע כמובן את שחש בתוך לבו." סיפר אחד הידידים.

בית בובות

עידן, שהיה הומוסקסואל, לא היה חבר אישי. הוא סיים רומן ארוך לפני שנסע לחו"ל. לא היתה לו כתף להישען עליה בימיו האחרונים, לכד מכתפיהם של הוריו. הצעיר השקט והעדין, שהיה אהוב על כל ידידיו, רעך בתוך חודשים ספורים.

לפני שנסע לחז"ל התגורר עידן בדירה יפהפייה בחברתן של בובות רבות ותחול סיאמי. דלת-עץ כבדה סגרה על הדירה. על הדלת היה תלוי פעמון קטן ומעליו היה רשום "עידן

לבניית בובות כפפייה משה, עיסת גבס בצרפתית, והחל לבנות בובות משלו. את לימודיו התיכוניים השלים (במשך בעמוד 72)

שהיו חלק מהופעות הבאלט. בגיל עשר בנה תיאטרון-בובות משלו. מישפחתו התגוררה מחוץ לתל-אביב, ובחצר הבית הקים צריף קטן, קנה כמה בובות-כפפה, כתב להן תמלילים והכין

סיאמיים וכלב פורל ענק שענה לשם לוציפר. הוא אהב לספר שכאשר היה קטן נהג לקרוע בובות ולשבור את גפיהן כדי לגלות מה מסתתר בתוכן, כשגדל

עידן עם בובה ועם דוגמנית בובות ובני-אדם